

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Київський національний університет будівництва і архітектури

**ПРОБЛЕМИ ГЕНЕЗИСУ ЕКОНОМІКИ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ІННОВАЦІЙНОГО
КАПІТАЛУ**

**Матеріали доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
7-8 листопада 2023 року
м. Київ**

**У двох частинах
*Частина I***

Київ 2023

УДК 330.101:330.14

П78

Редакційна колегія:

Лич В.М. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного

Іванова Т.М. – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури

Відповідальний за випуск: Згалат-Лозинська Л.О., доктор економічних наук

Рекомендовано до видання оргкомітетом міжнародної науково-практичної конференції, протокол № 2 від 6 грудня 2023 року.

П78 **Проблеми** генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу: матеріали доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 7-8 листопада 2023 року) у 2-х ч. / за заг. ред. В. М. Лича. Ч. 1. Київ: КНУБА, 2023. 152 с.

Викладено матеріали доповідей учасників III Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу», розглянуто тенденції сучасного становлення економіки інтелектуально-інноваційного капіталу як нового способу виробництва, що визначається прогресом науки й техніки, розвитком високих технологій та наукомістких виробництв, нові підходи до формування систем менеджменту, маркетингу, оподаткування, інноваційної діяльності, раціональне використання яких у поєднанні з іншими еколого-економічними умовами забезпечує досягнення нової якості економічного зростання, що ґрунтується на знаннях.

За точність і зміст матеріалів, достовірність розкриття проблеми відповідальність несуть автори публікацій

© КНУБА, 2023

суміш додавали дрібний корд, а потім рідкі компоненти.

Приготовані бетонні зразки було випробувано в незалежній акредитованій лабораторії ТОВ «МЦ «БАУХЕМІ»» (свідоцтво про відповідність системи вимірювань вимогам ДСТУ ISO 10012:2005 №06-0049/2022 виданий ДП «Київоблстандартметрологія» від 19.10.22р), м. Березань, Київська область.

Згідно результатів випробувань, що засвідчені відповідними протоколами додавання до складу бетонної суміші металевого корду у кількості 15 кг/куб. м. міцність при стиску бетонних зразків кубів збільшилася на 7%, а міцність при згині бетонних призм – на 21%. При цьому не критично змінюється рухомість бетонної суміші з ОК=23 см без додавання металевого корду до 21 см з додаванням металевого корду.

Висновки. Незалежно від кількості доданого металевого корду (10-15-20 кг/куб.м.) до складу бетонної суміші для виготовлення підлог спостерігається покращення показників міцності бетону при стиску та згині. Зважаючи на позитивний вплив вмісту металевого корду на властивості бетону вважаємо за доцільне продовжити дослідження впливу матеріалу на властивості бетону з обов'язковим визначенням стійкості матеріалу.

Список використаних джерел:

1. Переробка шин або заради довкілля: пропозиції ТОВ “Універсальні інженерні рішення” [Електронний ресурс]. URL: <https://lcci.com.ua/pererobka-shyn-abo-zarady-dovkillya-propozycji-tov-universalni-inzhenerni-rishennya> - Назва з екрану.
2. Переробка шин [Електронний ресурс]. URL: <http://surl.li/pezbv>
3. З чого роблять автомобільні шини? [Електронний ресурс]. URL: <https://news.obozrevatel.com/ukr/auto/z-chogo-roblyat-avtomobilni-shini.htm> - Назва з екрану.
4. Країна вживаних шин. Як впоратися з небезпечними відходами в Україні [Електронний ресурс]. URL: <http://surl.li/pezeg> - Назва з екрану.

Заяць Тетяна Анатоліївна,

д.е.н., проф., завідувач відділу формування соціального капіталу Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України

<https://orcid.org/0000-0002-9767-5527>

Ушенко Наталя Валентинівна,

д.е.н., проф., Київський університет імені Б. Грінченка

<http://orcid.org/0000-0002-3158-4497>

СУСПІЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ ВОЄННОЇ І ПОВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ УКРАЇНИ

Актуальність. Пріоритет національного суверенітету й територіальної цілісності України підтверджено перебігом подій в країні з 2014 року, попереднім досвідом розбудови демократичної держави, реакцією українського суспільства на збройну агресію з боку Росії. Характер воєнних дій та протидія загарбницьким намірам з боку пересічних громадян свідчить, що цілі збереження незалежності і територіальної цілісності імплементовано в ціннісну основу розвитку української державності. Війна змінює психологію людей, примушує їх адаптуватись до нових умов, обираючи прийнятну модель життєвої стратегії.

Викладення основного матеріалу. Військові дії на території країни на тлі геополітичних зрушень та екологічних загроз сформували стан тривожності, фрустрованості, який охопив більшість населення країни. Економічні негаразди на тлі загроз безробіття та невиплат зарплат і пенсій спричинили зростання дезадаптації і екстернальності. Водночас необхідність раціональних дій відповідно до обставин воєнного часу утворює певний тип мислення з альтернативними рішеннями, новими можливостями досягнення визначеної мети – від мотивації фізичного виживання до повної перемоги над ворогом та розбудови держави рівних можливостей. Трансформації воєнного періоду доводить, що змінити реальність можна лише спільними зусиллями різних гілок влади, мобілізувавши політичну еліту й інтелектуальний потенціал до активних дій і наполегливої праці. Лише ефективна влада формуватиме відповідну реакцію довіри та готовності до спільних дій з боку пересічних громадян.

Пріоритетним завданням для України в складних суспільно-політичних і соціально-економічних умовах є утвердження нової моделі суспільного договору на засадах єдності і довіри, що сприятиме поширенню в державі нових

форм партнерства, передовсім публічно-приватного. Все більше країн світу вибудовують сильні партнерські союзи, а ті з них, які поки що не приєднались до жодного з них, цілком розуміють і поділяють головні принципи партнерства. Україна, опинившись перед воєнною загрозою, відчула усі переваги партнерських відносин, які дають змогу вижити у складній суспільно-політичній і соціально-економічній ситуації та поступово приєднатись до потужних міжнародних альянсів.

За досвідом інших країн світу необхідно модернізувати вітчизняну нормативно-правову базу розвитку державно-приватного партнерства з тим, щоб воно не обмежувалось лише участю цих двох секторів, а й активно залучало до співпраці соціальні інститути й організації для відпрацювання спільних ефективних рішень. Безперечні переваги такої моделі партнерства полягають у стимулюванні управлінських структур до відповідальних дій та вирішення нових, соціально значущих завдань з огляду на потреби країни і її громадян. Принципи партнерства повинні об'єднати різні сили, спільноти, окремих громадян. Йдеться передовсім про так званий формат «4P» – «Public-Private-People Partnership» чи формат People First PPP, орієнтований на Цілі сталого розвитку ООН до 2030 року. Його поширення мінімізуватиме вади традиційних форм публічно-приватного партнерства (формальний характер, неузгодженість дій взаємодіючих сторін чи регіональна асиметрія в реалізації різних проєктів). Не меншого значення набуває наразі запровадження інституту нового публічного менеджменту з розширенням повноважень органів місцевого самоврядування та адаптацією механізмів управління до нових, ускладнених соціально-економічних умов. У воєнний і повоєнний період необхідно послідовно утверджувати у новій моделі суспільного договору цінності спільних дій на таких концептуальних засадах:

- стримування, тобто розвитку оборонних потужностей і воєнних спроможностей для протидії будь-яким проявам можливої збройної агресії чи економічної експансії;

- стійкості як здатності суспільства зміцнювати власний потенціал адаптації з метою швидкого пристосування до змін у рівні безпеки держави та умовах життєдіяльності громадян;

- партнерської взаємодії між головними суб'єктами суспільного розвитку, результативність якої по суті визначає успіх повоєнного відродження країни.

В Україні національна єдність зміцнюватиметься через спроможність утримувати суверенітет, відстоюючи кордони та зберігаючи культурну

спадщину, ментальність, мову як засоби формування певної ідентичності. Лише на цій основі можуть виникати спільні цінності і розгортатися колективні дії, спрямовані на єднання громадян та окремих спільнот. Довіра до влади зростатиме як результат розбудови демократичного суспільства з пріоритетом прав і свобод громадян, ефективними інституціями, які впливатимуть на якість їх життя.

Під час війни в Україні створено ідейну платформу суспільного розвитку з довірою до державних інституцій, громадських структур, місцевої влади. Більшість українців, як показують соціологічні опитування, вважають, що національна єдність може бути досягнута лише на основі єдності регіонів, подолання бідності, національної самоідентифікації за умови збереження незалежності країни. Розгортанням воєнних дій спротиву на території України та активністю уряду країни, структур Державної служби України з надзвичайних ситуацій, місцевої влади (приведення нормативно-правової бази регулювання економічних і соціальних процесів до вимог воєнного часу, евакуація мешканців із небезпечної зони, своєчасність соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, підтримка бізнесу, волонтерство і благодійні пожертви) прискорено процеси консолідації українського суспільства на засадах національної єдності і довіри. Саме такий контекст актуалізуватиметься у повоєнній розбудові держави, цьому сприятиме:

- створення інформаційно-комунікаційних платформ, організованих для визначення пріоритетних напрямів впливу на безпеку в містах і селах країни із заходами щодо зміцнення обороноздатності територій та організації життєдіяльності громад в умовах воєнного і повоєнного часу;

- прозорість і легітимність діяльності, підзвітність структур державної й місцевої влади організаціям громадянського суспільства, його доступ до сесійних засідань місцевих рад, вплив на прийняття рішень;

- спрощення умов ведення бізнесу, розширення джерел його кредитування з метою реалізації економічного потенціалу місцевого розвитку, на формування якого працює влада, наука, громадськість.

Висновки. У повоєнній розбудові країни має змінюватись характер процесів соціалізації економічного розвитку – їх цільова спрямованість, адресність, системність. Здійснювані в державі соціально-економічні, соціально-психологічні, реабілітаційні, освітні, кадрові зміни мають адаптувати суспільство, її громадян до нових реалій. Держава як надійний партнер для громадян та бізнесу має забезпечити послідовність і злагодженість

дій усіх суб'єктів, залучених до повоєнної розбудови держави. Пріоритетного значення набуває вирішення проблем соціального захисту внаслідок війни, успіх соціалізації яких залежить від участі держави і підтримки суспільства на основі розроблення нових програм їх соціально-економічної адаптації; залучення місцевого самоврядування та громадських організацій до розбудови і модернізації реабілітаційних центрів для військовослужбовців; організації психологічної підтримки сімей військовослужбовців; затвердження програм пільгового будівництва житла для військовослужбовців з інвалідністю внаслідок війни.

УДК 657

Згалат-Лозинська Любов Олександрівна,

д.е.н., доц., доцент кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування,
<http://orcid.org/0000-0002-2063-5738>

Мостовенко Олексій Олександрович,

к.е.н., доц., доцент кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування,
Київський національний університет будівництва і архітектури
<http://orcid.org/0000-0003-0342-4186>

СПІЛЬНІ РИСИ ТА ОСНОВНІ ВІДМІННОСТІ ОБЛІКУ ЗА МСФЗ ТА НП(С)БО

Актуальність. Інтеграція вітчизняної економіки у світовий простір потребує трансформації нормативного та інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Це сприяє створенню спільних підприємств, транснаціональних корпорацій, залученню інвестиційних ресурсів, фінансуванню та вирішенню спільних економічних проблем, розширенню міжнародної торгівлі тощо. Програма реформування системи бухгалтерського обліку із застосування міжнародних стандартів, затверджена у 1998 р., передбачає перехід вітчизняної системи обліку та фінансової звітності на національні положення (стандарти) (НП(С)БО), які розроблені на основі міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Метою дослідження є визначення сутності стандартів в національній та міжнародній практиці, їхніх спільних підходів та відмінностей до розкриття інформації про діяльність компаній.